

at det kunde staa som en ikke aldeles fjern Mulighed, at en samlet Ordning af det hele færøske Skolevæsen kunde blive Genstand for Behandling i et Lovforslag, og at Lønbestemmelserne derfor ikke forinden burde gives den fastere Karakter, som knytter sig til Normeringen gennem en særlig, dertil sigtende Lov. Ministeriet deler dog ikke disse Betænkeligheder, og maa navnlig finde det rettest, at Bestemmelser af den paagældende Art, der — formentlig for længere Tid — organisere det hele Lønningsvæsen for Folkeskolen paa Færøerne, ikke blot optræde som Forudsætninger for en samlet Bevilling, udtalte i Anmærkningerne til denne, men udtrykkelig foreligge som Lovgivningsmagtens udtalte Vilje, og dette vil selvfølgelig kun kunne ske gennem en særlig Lov.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer i Forslaget finder Ministeriet Anledning til følgende Bemærkninger:

Til § 1. Efter de nugældende Bestemmelser (jfr. Ministeriets Bekendtgørelse af 25de Juni 1896 § 12) ere de aarlige Lønninger for Lærerpersonalet ved Thorshavn kommunale Skolevæsen følgende: Førstelæreren faar 900 Kr., fri Bolig (anslaaet til 250 Kr.) og frit Brændsel (anslaaet til 150 Kr.), tilsammen 1,300 Kr.; Andenlæreren: 700 Kr., fri Bolig (anslaaet til 100 Kr.) og frit Brændsel (anslaaet til 40 Kr.), tilsammen 840 Kr.; Lærerinden: 500 Kr. og fri Bolig (anslaaet til 30 Kr.), tilsammen 530 Kr. Begyndelseslønningerne efter den af Kommunalbestyrelsen foreslaaede Lønningsplan ville altsaa blive ganske de samme som de nugældende, men Personalet vil opnaa en Fordel ved, at der tillægges det større og hyppigere Lønningstillæg. Skønt Ministeriet ganske vist kunde have ønsket, at den i Lov 24de Marts 1899 § 20 angivne laveste Skala med tilsvarende Lønning for Førstelæreren kunde have været normeret for Thorshavn Kommunkole, har man dog i Betragtning af Kommunalbestyrelsens Modstand over for Krav, der gik yderligere end de i Lovforslaget angivne, troet at burde ackviessere ved disse. Angaaende Fordelingen af Udgifterne mellem Staten og Kommunen er der, som det vil ses, fulgt samme Princip som ved Skolelovens Bestemmelser om Købstadlærerlønninger, saaledes at Kommunen foruden Begyndelseslønningerne betaler Førstelæreren første Løntillæg og de øvrige Læreres og Lærerindernes første og andet Løntillæg.

Til § 2. Medens den hidtil gældende almindelige Begyndelsesløn har været 400 Kr., hvoraf Staten udreder Halvdelen, gaar Forslaget ud fra en Normalløn af 500 Kr. For imidlertid at give baade Skoledirektionen og vedkommende Forstanderskab paa Kommunens Vegne Adgang til at gøre sin Indfyldelse gældende er Lønnens Fastsættelse betinget af begge Parters Enighed, dog saaledes, at det bliver Forstanderskabets Sag at paavise særlige Grunde til at gaa ned under Normallønnen indtil 400 Kr. som Minimum. Hvad der kan anses for „særlige Forhold“, har man antaget det for unødvendigt at præcisere; eksempelvis kan nævnes: ringe Skatteevne, faatallig Befolkning, om Embedet nærmest egner sig til at besættes med en Lærer eller Lærerinde, o. lign. Ved den første Indførelse af et ordnet Skolevæsen var det hyppigt, at Lærerne af Kommunen helt eller delvis lønnedes med Naturalydelser. Herfra bør man selvfølgelig saa vidt muligt komme bort, men da det dog i enkelte mere afsides og smaa Distrikter kan være vanskeligt for Beboerne at tilvejebringe hele Lønnen i Penge, medens paa den anden Side netop i saadanne Distrikter Lærerne ofte kunne antages at have Brug for Naturalier, som Beboerne kunne skaffe, har man troet, at det ganske undtagelsesvis bør tilstedes Kommunen at yde indtil et Beløb af 100 Kr. af Lønnen in natura, dog at dette kun finder Sted, hvor Naturalpræstation hidtil har været anerkendt, og at Skoledirektionen om fornødent har Afgørelsen af, om de paagældende Ydelser ækvivalere det Pengebeløb, i hvis Sted de skulle træde. — Den i 4de Stykke indeholdte Lempelse søger sin Berettigelse i, at man formentlig ikke uden tvingende Grunde bør ophæve en efter de hidtil gældende Regler af en Kommune truffen Bestemmelse.

Med Hensyn til de i Stykke 6 givne Regler for Løntillægene bemærkes, at man fremfor ubetinget at følge det i Skolelovens § 21 angivne Princip om Stigningernes Uafhængighed af Begyndelseslønningernes Størrelse har foretrukket — som det hidtil faktisk har været Tilfældet — at lade Løntillægene staa i et givet Forhold til Begyndelseslønnen. Denne Ordning har den Fordel, at den til en vis Grad tjener som en Opmuntring til Kommunerne til at forhøje deres Andel af Begyndelseslønnen, idet Tillægene beregnes som Procenter af denne inden for den angivne Grænse.